

Борімося за справедливість!
Викриваймо зло - переможемо!

Вісник

№ 10(43)
Червень
2005 р.

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

Малозахищених

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

"Виконано при підтримці Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання” в рамках програми „Загальні цілі”"

КОМАНДА ЧИ БАНДА

3 червня 2005 року на ХАЕС відбулися наради, на яких думали, як виконати заходи безпеки, щоб у серпні взяти дозвіл на промислову експлуатацію Блоку №2. Оце Вам люди приклад, як на вас проводять експерименти. На цей раз — хіба що не бабахнуло. А так усе було і голови боліли, і серцем мліли, і на цвинтар у гроби линули труни, з недавню ще здоровими людьми.

Щасливі ті, кому це легше обійшлося повідрізали груди, glandи чи півгорла, простатит, тромби всякі там, і там, і в голові. Усе, що ніби зайве, що Бог нам дав, а ми повідкидали. Але ж нічого, — на атомі великі гроші заробляєм, тож й за гроші все владнали, повідрізали і щасливі, хто не вмер. Бо, що ж — тепер?

Після наради відбулася прес-конференція, така акція, що „пресе” що кому треба. Що ж треба панам Ю.О.Недашківському — Президенту НАЕК "Енергоатом" і І.В.Гладуняку — голові ОДА в Хмельницькій обл., які були джерелом того пресу. Звичайно ВМ звернув увагу (на утиск беззахисних декого уже колишніх) співучасників будівництва і експлуатації АЕС. Яку ж ще оцінку дати, коли для них „накладено мораторій на проплату кредиторам”. Що це, означає?

Якщо підрядна організація зробила роботу, гроші заробила, — їх не віддають. Чому так? Адже по відношенню до тих, хто чесно заробив, така поведінка — злочин. А це ніби для того щоб більший злочин зупинити.

Багато фірм отримували від ХАЕС гроші — хороші, за те чого не робили. Потім звичайно, як "підрядники" ті гроші списували, то ділилися певне з тим, хто їх давав.

І так би воно собі йшло, і до сьогодні, і завтра. Але ж нова влада прийшла. Принаймні у горі. Так от, змінилися учасники того налагодженого процесу. Щоб врегулювати стосунки між новими, треба знати точно, що і скільки кому ділити. Тим хто дає, тим хто бере, ну і звичайно — хто контролює і — хто відповідає. Тобто для усіх учасників темних справ це нормальна справа — перерозподіл.

А от при чому ж тут ті, хто чесно роботу виконував і чесно хліб свій їв?

За них забули, що такі є. Та й, як мораторій зробити вибірково? Це ж треба показати перстом (пальцем) — оце злочинець, оце чесний підприємець. А як же показувати на тих, хто усім дає, чи на тих, хто для усіх відмиває? Ніяк не виходить. Так що, терпіть вже й чесні.

Бо що Вам робити? До тих, що контролюють йти? Так ви ж їм нічого не даєте. До тих що відповідають за Закон і порядок? Так вони ж певне і придумали оцей антиконституційний мораторій і те-

пер „пресують” чи піарять на прес-конференціях. Бо щоб народ сліпим тримати, треба йому періодично через пресу, радіо й телебачення дим в очі пускати.

Якби підрахувати скільки лише по телебаченню, радіо і в пресі опубліковано про вкрадені на АЕС мільйони, певне вже б нового реактора збудували, якби їх повернути. За ці кошти легенько безробіття ліквідувати, злидненим борги погасити. Але ж, хоч би одного злодія витрясли. Не кажу посадили. Де ж ви бачили, щоб в Україні мільйона вкрав і сидів? Таким амністія забезпечена. У крадім випадку, кайдани вчеплять для кінокамери, щоб локшина з вух у глядача, читача не відклеювалася.

Коли ж збере команда панів: Недашківський, Гладуняк на прес-конференції по покаранню винних у мільйонних розкраданнях на АЕС і чому цих покарань не відбувається фактично? Що цим панам заважає заявити, хто крав мільйони, хто їх прикривав, коли і як у них відібрано нагробоване? Відповіді може бути дві — або ці пани не спроможні це зробити, або ж вони в цім долю (частку) мають.

Я не здивуюся, якщо за правління цих панів на ХАЕС прийде правити пан Дудченко, про якого ЗМІ повідомляли, що при його правлінні НАЕК-ом найбільше мільйонів вкрадено, та пан Бугаєв, якого засуджено за нанесення державі дуже великих збитків. При цих панах іншого й чекати, годі.

Не видно й тих, хто б заперечив їхній „мораторій” діяльності. Адже підприємці працівникам не дали зарплат і чекають, як милостино їй, від АЕС. А АЕС, щоб не розраховуватися з тими кому вона, заборгувала за виконану роботу, — проводить перевірки підприємств, силами правоохоронців, КРУ. Знайдуть зачіпку і все, вже не бачити людям зарплат. А скажіть, що винні ті хто робив чесно? І розберіться хто насправді їх чесних грабує? Хто банда?

Керівники ж тих підневільних АЕС підприємств, певне, що іноді робили, беручи незароблені гроші або просто не безгрішні і тому звичайно мовчатимуть, — перед людьми руками розведуть. Мовляв, а що ми зробимо.

Звичайно є вихід законний з ситуації, забрали у злочинців нагробоване й віддати людям, але, хто, це зробить? Минуло го тижня мер м. Нетішин їздив у НАЕК вибавити кошти на будівництво житла для міста. Хіба це справедливо? Але панам Недашківському і Гладуняку так вигідно, щоб не ХАЕС просила дозволу у міста будувати житло для підприємництва, а навпаки. Давно пора вимагати від АЕС необхідне належні відрахування місту і усім околицям, хоч на якусь компенсацію збитків, які несемо від неї і на соціальний розвиток.

Григорій Цвях

НЕ КРАВЧУК, А БОГ УКРАЇНИ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ДАВ!

Колишній Президент України Леонід Кравчук 1 червня з трибуни Верховної Ради України, як ревний есдепеушний прихвостень, заявив, що якби він знав, що українська влада переслідуватиме людей (так він називає бандитів-казнокрадів), то він не підписав би угоди в Біловезькій пущі. Він гадає, що то пуща і він вирішували долю України.

Так пишуть і такі висновки в історії роблять багато недолугих політиків. Хто ж знає Святе Писання, то знає, що в історії було призначене і Наполеону, і Гітлеру, і Сталіну, і Кравчуку — бути. І що роль їхня лише у тім, щоб висновок зробити чи додалося їм розуму після того, що з ними сталося, чи віднявся й той, що мали. Виходячи з того, що Л.Кравчук сидить ще у ВР, то від нього ще не весь віднявся розум. Але з того, як він через те, що одні спровокували, а

інші пішли на провокацію, зрікся незалежності України, можна констатувати факт, що його кінець в історії буде подібним цим авторитетам. Адже один такий авторитет, найбільшого офіційного, як не крадія (до півтори сотні мільярдів наших заощаджень) то служителя мафії, у нього вже давно є. На цей раз, як сказав один з депутатів з трибуни ВР України, Л.Кравчук впав нижче рівня міської каналізації.

Соромно за українців, що в депутатах у нас сидять з таким, гірше каналізаційним політичним смородом. Адже його півтора мільярдний злочин вкрадених заощаджень очевидний давно. Він віддав не державне, а наші заощадження нас не питаючи. І цього, варто рекорду Гінесса, злочинця ми вже більше 10 літ у владі тримаємо.

Іван Висновок

МЕМОРАНДУМ — ДО ПІДПРИЄМЦІВ ПЕРЕДОМ, ЧИ ЗАДОМ?

Десятого червня в сесійній залі виконкому Нетішинської ради народних депутатів відбулося щось. На вході роздавали інформаційні листівки №1, на якій епіграфом написано „для підтримки пересічного громадянина не потрібно проводити сесію”. Другим епіграфом : — „громадянин! Сьогодні як ніколи, багато залежить від твоєї особистості, громадської позиції!!!”

Прочитавши ці епіграфи і заходячи до зали, подумалося: чого це пишуть, що багато залежить від громадянина, що сесії не треба, але прийшли сюди, до виконкому? Може приміщення пан Соснов орендував, бо підпис вкінці листівки — його. Але, зайшовши бачу — ні. У президії міський голова, заступник і ще працівники виконкому — очевидно секретарювати взяли. На цій оказії роздавали якийсь, певне секретний, папір, бо я просив у цієї працівниці, яка роздавала — не дала його, хоч залишився зайвий примірник. Але чув, що це меморандум. Як зачали (заступник голови пан Поліщук) читати його, то міський голова (пан Панасюк) зупинив, вибачився, тай запитав у присутніх (десь двадцять осіб — без преси): а чи є в залі хтось, хто б читав цей меморандум? Усі й „засипалися”. Майже, бо з команди п. Соснова озивалися, мовляв, чого це ви на нас дивитесь — ми вам дали, дякуйте. Я так ще собі подумав: виходить як дають, то обов'язково брати? Але це за логікою тих, хто наставляє, ті ж, що за задумом мали брати, — ніби взяли, але, кажуть (Микола Васильович — голова міста): „то, що ж приймати, яке рішення, як ніхто не знає толком, що то таке?”. Все ж змилувався Микола Васильович, каже, певне треба сьогодні не марнувати час, коли вже зібралися, то хоч спробуймо зрозуміти, що й чого ми хочемо. Адже підприємці, то ті на кому місто тримається. Проблем у них і у нас з ними дійсно багато і було б добре, якби їх вирішували громадські організації, але подивіться в зал, і ті що є, каже, не розбереш кого представляють, якщо від асоціації то й десятки мабуть нема. А тут ще й я (автор) не втримався й перепитую (бо п. Соснов заявив, що у них ціла асоціація — аж 300 осіб) — скільки підприємців зареєстровано у місті і чи є той, хто представляє інтереси тих решти? Виявилось, що нема такого, але й

виявилось, що їхня кількість за 900 — бо разом усіх зареєстрованих, як заявили на зібранні — більше 1200! (До речі, шкода, що ще така кількість підприємців не розуміє, що їхне — без них ділять). Та, що ж говорити про тих, кого нема, як і ті, хто прийшли, в вічєнки не бачили, що від їхнього імені написав Володимир Соснов, як голова асоціації підприємців. А хто підписувати меморандум має? Запитав голова і відповіді нема навіть у пана Соснова.

Назвати гучно: Асоціація, меморандум, координаційна рада — то й треба діяти відповідно визначенню цих слів. Надати повноваження присутнім, хоч би слухати і діяти від імені відсутніх...

Відчувалося, проте, що Володимир Соснов насправді мав намір не давати, а брати, та ще й приступом. Наприклад, там я чув: „що ми будемо робити з владою стосовно підприємництва?”. Слава Богу, що ми дожили до такої влади, яку можна отак — ніби її нема тут, у залі та ще й у президії. Сказав би хтось отак при Івану Гладуняку — де б його підприємство було? (Там де „ІТЕ”). Але ж про, що говорять такі запитання, чи то заяви? Як на мене то лише те, що Володимир Соснов не спроможний належно виявити, зафіксувати і заявити волевиявлення підприємців. Навіть тієї четвертої частини, яка не від доброго життя шукає порятунку під його головуванням. А ще більше — те, що Він не може належно плідно налагодити співпрацю з владою. Скидається на те, що п. Соснову треба зробити саме так, щоб влада не вирішувала проблем підприємців. Візьміть навіть заяву з його боку про те, що були випадки, коли на давній лист з підписами підприємців, до сьогодні ніхто не відповів (говорили, що був такий випадок). Якщо це дійсно так, то чому ж п. Соснов, утримуючи (очевидно на кошти підприємців) юристів, не поставив згідно закону того злісного невідповідача на місце? Був час коли ЗБЗС, ще пан Гладуняк будучи мером, не відповів вчасно на звернення — ми його подали прокурору і до сьогодні не знаємо випадку, щоб нам хтось не відповідав, або відповів не вчасно. Усі у місті акуратно відповідають.

На трибуні цього зібрання, плачучі, заявляють: на комітеті приймають рішення

продовження на 3 стор.

„З'ЄДНАННЯ БОРЦІВ „ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ” ПРОПОНУЄ:

Виходячи з господарських потреб організації та потреб у захисті громадян, колективів і суспільства від незаконних і несправедливих посягань корумпованої частини чиновництва на їхні права, свободи і законні інтереси, ЗБЗС здійснює передбачене статутном підприємництво з доходів від діяльності тісно пов'язаної з основною, щодо захисту та реалізації інтересів малозахищених.

* Ксерокопювання: (1 аркуш А4): одностороннє — 15 коп.; двостороннє — 25 коп.;
* Сканування: (1 аркуш А4): - від 40 коп. (залежно від складності роботи);
* Роздрук: (1 аркуш): односторонній — 15 коп.; двосторонній — 25 коп.; з компакт диску — 18 коп.
* Набір тексту (А4, шрифт 14, інтер-

вал одинарний): 0,8 грн. / 1 стор.
* Редагування текстів (їх оформлення): 1 аркуш — від 0,3грн. — 10 грн. (залежно від важкості роботи)
* Оформлення: — візиток; логотипів, буклетів;
* Заповнення платіжних доручень: доручення — від 80 коп./1арк.;
Адреса: вул. Набережна, 7 м. Нетішин, 30100, тел. 8 (03848) 3-22-14

ДУНАЄВЕЧЧИНА РОЗСТРІЛЯНА
30-ті роки для населення Дунаєвеччини стали роками великих випробовувань: колективізацією, голодом та масовими репресіями 1937 року.

Репресійні жорна на території району закрутилися кривавим вихором беззаконня, породжений Надзвичайними комісіями військової колегії Верховного Суду СРСР, які в народі охрестили «трійками».

Примара шпигуна та ворога підкараулювала на кожному кроці чесних та порядних людей і стала ідеєю «фікс» для іншої категорії, яка була джерелом інформації для каральних органів. Декількох неправдивих та надуманих повідомлень від них стало причиною для арешту підозрюваних і виносу їм суворих вироків, які часто закінчувалися смертю. Працівники каральних органів вишукували будь-який підозрілий епізод в житті людей, який в їх «умілих» руках перетворювався у кримінальний з фатальними наслідками для громадян. 20 жовтня 1937 року начальник Дунаєвського райвідділу НКВС, лейтенант Держбезпеки Геращенко арештував жителя села Вихрівка В'юна Афанасія Степановича. «Стараннями» слідчого було виявлено, що заарештований в минулому добровільно служив у білогвардійських формуваннях, а в 1931 році з підступною метою вступив у колгосп. За даними агентів, В'юн не брав активної участі у колгоспному житті, про що свідчила недостатня кількість вироблених трудоднів у 1936 — 132 трудодні, а в 1937 році — 159. До справи долучили місцеву владу.

За характеристикою, яку надала в органи сільська рада, В'юн характеризувався як «ненадійна людина, яка вела контрреволюційну роботу проти радянської влади та колгоспної системи».

Через три дні (23 жовтня) слідчий виніс заарештованому вирок: «Вісім років виправних робіт у таборах за контрреволюційну агітацію».

6 листопада 1937 року органами ДПУ було заарештовано жителя села Іванковець (в минулому середняка) Онуфрія Івановича Чорного. Приводом до арешту стали свідчення В.Т.Тимофеева та М.С.Долішнього про контрреволюційні висловлювання заарештованого: «Колгоспи довго існувати не будуть. Селяни не будуть довго працювати на панів». Через декілька днів, за свідченням цих же осіб, Чорний негативно висловлювався також проти хлібзаготівельної кампанії: «...Працюємо день і ніч, а хліб забирають. Ми скоро будемо голодувати». В протоколі допиту Тимофеева зазначено: «Чорний весь час вороже відноситься до заходів влади і тісно співпрацює з кулаками». За контрреволюційну діяльність рішенням Трійки Чорного засудили до 10 років таборів. Його відправлено у табори Нижнього Тагілу, де у лютому 1942 року від створених у таборі нелюдських умов він помирає.

У зв'язку з політичною відлигою, яка настала у країні, в 1957 році син Чорного подав в обласну прокуратуру заяву про перегляд справи батька. В ході слідства встановлено, що в 1937 році розслідування справи відбувся із порушенням чинного законодавства та процесуальних норм. Основною версією до засудження стали свідчення Тимофеева та Долішнього. Рішенням президії Хмельницького обласного суду від 29 грудня 1957 року Чорного було посмертно реабілітовано.

31 серпня 1937 року слідчий оперативного відділу ДПУ лейтенант Геращенко на Дунаєвській суконній фабриці виявив колишнього емігранта з Польщі І.М.Енштейна. На момент арешту він працював технічним керівником фабрики.

Інформаторам ДПУ не давала спокою думка про те, що колишній емігрант сумлінно працює на фабриці, займає керівну

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А.Дмитрик Л.А.Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в номері ВМ1(34) від 1-15 січня 2005р.

посаду, перебуває у партійних рядах та проводить технічну реконструкцію фабрики іноземним обладнанням, що дало можливість збільшити випуск продукції та покращити її якість. В органи регулярно надходять повідомлення про його зустрічі із колишніми емігрантами. Підозру викликають і розмови з рядовими працівниками фабрики.

В ході слідства заарештованому інкримінували шпигунство на користь Польщі на основі його листування з рідними братами, які проживали за кордоном у Польщі. Додатково слідчий Геращенко дізнався про перебування підсудного в минулому у партійних рядах Бунду, меншовистської у Польщі, та членство у партії соціалістів-сеймістів. Негативну інформацію про заарештованого Енштейна надали його колеги по фабриці: «Перебуваючи на посаді технічного керівника, Енштейн недобросовісно відносився до своїх службових обов'язків, сприяв виготовленню бракованої продукції.» За вироком Трійки колишнього технічного керівника засудили до розстрілу.

Працівники каральних органів не залишили без уваги віруючу частину населення. Ходіння на молитви до культових споруд стало злочином, за який громадян карали виправними строками у таборах. Пріку долю віруючих розділив житель села Воробіївки Влас Кіндратович Пасло (член общини євангельських християн-баптистів), якого 20 жовтня 1937 року заарештували органи НКВС.

Причиною арешту стало відвідування заарештованим баптистських зібрань та поширення на них чуток: «Незабаром буде війна, і хто не вірить у бога, загине, а віруючі залишаться.» В ході слідства за даними інформаторів виявилось, що Пасло займався ще й контрреволюційною діяльністю, працюючи теслею у колгоспі. На колгоспних зборах він мав необережність висловитися: «Звідки ми знаємо, що Тухачевський і Якір були ворогами народу...» В минулому році, коли розстріляли троцькістів, радянська влада організувала хлібзаготівлю, а в цьому році, коли розстріляли Тухачевського та Якіра, радянська влада розпочала підписну кампанію.» За рішенням «трійки» 12 листопада 1937 року заарештованого Пасла було засуджено до восьми років виправних таборів...

«Старанням» молодшого лейтенанта Держбезпеки Стецюка та за дописами інформаторів Біляка, Токарчука та Кошеля проводиться арешт члена товариства жителя села Балин Мединської-Куровської. В ході слідства виявилось, що заарештована була активним членом «Просвіти» з 1920 року. Після розкриття організації у 1928 році та заарештування декількох її членів організація переходить до підпільної роботи. Остаточно всіх членів організації працівникам ДПУ вдалося заарештувати лише у 1937 році.

Працівники ДПУ, щоб показати боротьбу із ворогом, який переховувався під різними личинами і перебував на відповідальних посадах створюють надумані злочини, в ході розкриття яких проводять арешти безвинних людей та організовують судові процеси.

30 травня 1937 року лейтенант Держбезпеки Геращенко заарештував головного бухгалтера Дунаєвського маслозаводу Валерію Мар'янівну

Зволяківську. Підставою для арешту стали свідчення інформаторів Мекітенця, Витвіцького та Соломинського про її співпрацю у 1920 році з поляками. Додаткові свідчення до відкритої справи додали через примус працівники заводу, які підтвердили факт розповсюдження головним бухгалтером антисталінських висловлювань, що могло призвести, як записано у протоколі допиту, «... до міжнародної ворожнечі у багатонаціональному містечку Дунаївці». Через висловлювання в присутності робітників заводу: «Серед розстріляних учасників контрреволюційного центру майже всі євреї».

Сфабрикована працівниками ДПУ справа проти Зволяківської була передана на розгляд в обласну прокуратуру з надією на винесення суворого вироку, але слідчі прокуратури швидко встановили надуманість справи і незаконність утримання під вартою заарештованої. Після повернення справи в ДПУ та припису звільнення з-під варті Зволяківської слідчий, який вів справу, передає її на розгляд особливої «трійки», яка своїм вердиктом засудила Зволяківську до десяти років виправних таборів. З моменту прибуття у табір Зволяківська працювала бухгалтером в апараті управління табором, а в останні два роки ув'язнення старшим бухгалтером у відділі збуту. За сумлінну працю та своєчасність виконання обов'язків Зволяківську було достроково звільнено у 1947 році.

9 вересня цього ж року лейтенант Геращенко заарештовує жителя села Могилівка Н.Погинайка. Мотивами арешту стали свідчення інформаторів про контрреволюційну діяльність заарештованого, який за свої погляди відбував покарання у концентраційному таборі протягом 1933 року. Після повернення із заслання, за даними інформаторів, він своїм поглядів не змінив, а навпаки, працівники МТС, де працював до арешту підсудний, підтвердили факт ворожого ставлення Погинайка до колгоспів: «До яких пір ви будете грабувати населення? Навіщо населення обклали податком?» За контрреволюційну діяльність Погинайка рішенням особливої «трійки» було засуджено до восьми років виправних таборів.

Маховик репресій набирив оберти і, відповідно, процес дізнання спрощувався і тривав декілька днів, порушуючи усі допустимі законом норми.

Жителя міста Дунаївець П.І.Деруна (вчителя місцевої школи) заарештували 4-го жовтня на основі показів свідків Г.Горштейна, Є.Мазникова та Барановського. Їх свідчень для виносу вироку було достатньо. Протокол допиту складається лише із одного листа, на якому записано покази свідків: «В 1935 році ми чули, як заарештований висловлювався негативно про радянську владу та євреїв». Рішенням «трійки» Деруна засудили до восьми років виправних таборів, де він знаходився до 1945 року, будуючи у Комсомольську-на-Амурі залізницю.

Працівниками ДПУ на території району 17серпня 1937 року заарештовано учасника Польської повстанської організації — Броніслава Самборського. В ході слідства йому було висунуто звинувачення в контрреволюційній діяльності та участь у банді Назарова, яка об'єднувала польське населення району. У складі банди, як встановило слідство, Самборський декілька разів переходив державний кордон. Спеціальним рішенням НКВС СРСР

Самборського, як активного члена банди, засуджено до вищої міри покарання.

Після страти Самборського працівники ДПУ справу про повстанську організацію не закрили, а навпаки, поповнили її ряди новими членами. В пошуках повстанців 22 жовтня 1937 року заарештовано дружину Самборського — Розалію Самборську. Причиною арешту стала її співучасть у націоналістичній організації чоловіка та неповідомлення нею органів НКВС про діяльність чоловіка. Рішенням Трійки їй було засуджено за ст.54-2 до трьох років позбавлення волі у виправних таборах.

17 грудня цього ж року начальник Дунаєвського районного відділу ДПУ Геращенко заарештував Гертруду Ярославівну Малиновську. У сфабрикованій ній справі Малиновській висунуто звинувачення в активній участі у релігійному житті католицької общини: відвідування костюлу, допомога батькам висланого ксьондза.

Для підтвердження звинувачень було залучено покази свідків Метельського, Погорельського, Соколовського. Їх свідчення стосовно Малиновської були досить суперечливими, але це не завадило слідчому передати кримінальну справу на розгляд особливої «трійки» яка засудила Малиновську до 10 років виправних таборів. Покарання засуджена відбувала у Картаборах (м. Караганда).

Рік 1938 репресії посилів. В цьому році працівники Кам'янець-Подільського ДПУ у Дунаєвському районі ліквідували надуману контрреволюційну польську організацію військову (ПОВ), яку на території району нібито створили Слатвінський та Майданський.

В організацію входило 48 осіб, які займали різні посади у партійних органах та на підприємствах і установах району. Членами організації були: В.М.Барановський, В.А.Білецький, П.Ф.Крупельницький, М.А.Футорянський, Т.И.Гоплевський, М.М.Бажановський, С.В.Бабюх, М.К.Тарлецький, А.А.Зінкевич, В.О.Войтков, А.В.Борковський, С.П.Красовський, Б.Л.Валевський, М.А.Тернавський, В.А.Дашкевич, А.Г.Борчинський, М.С.Федорович, І.Д.Петров, П.М.Ігнат'єв, А.Ф.Павловський, Л.С.П'ясецький, В.Л.Кшановський, А.П.Островський, Є.Л.Хіхловський, І.А.С-ташкевич, М.Ф.Скальський, П.І.Харжевський, М.А.Соколовський, Т.І.Пшелуцький, Є.С.Островський, А.К.Тваржинський, А.П.Казимиров, М.П.Черницький, Ф.О.Кучинський, Є.А.Янківський, О.С.Ружицький, Л.А.Кобиланський, В.М.Лисецький, В.А.Леванцовський, Л.Л.Шевцов, К.К.Бернадізівський, І.А.С-таніславов, П.І.Думанський, І.А.Клинський, К.Ф.Собчук, Ф.Хіхловський, М.Я.-Панек, А.М.Кшановський та С.А.Трояновська.

В ході слідства працівники ДПУ виявили осередки організації по селах Рахнівка, Іванківці, Нестерівці, Залісці, Руда-Горчичанська та у місті Дунаївцях.

Розкриття діяльності організації було «визначним досягненням» каральних органів, адже їм вдалося під статтю вищої міри покарання підвести переважно колгоспників, які висловлювалися проти хлібзаготівельної компанії та зловживань місцевої влади...

Рішенням Трійки від 25 серпня 1938 року 41-го заарештованого засудили до розстрілу, шістьох до 10-ти років у виправних таборах та від одного до п'яти років тюремного ув'язнення. Через місяць (25 вересня 1938 року) рішення суду було виконано. Про що засвідчує підпис про виконання начальника 8-го відділу НКВС (підпис нерозбірливий).

далі буде...

ЗВЕРНЕННЯ КОЛЕКТИВУ ВАТ «ЗАВОД «НЕВА», м. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДО РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ «ПОДІЛЬСЬКИЙ КУР'ЄР»

ШАНОВНА РЕДАКЦІЄ!

Наш колектив доведений до відчаю. Ми готові вдатися до масштабних акцій протесту.

Справа в тому, що на ВАТ «Завод «Нева» м. Хмельницького вже втретє проходить процедура санації, хоча дві попередні не дали позитивного результату.

19.05.2004 р. розпочато третю процедуру санації, керуючим санацією призначено Рудниченко Л.Ф. На момент початку процедури санації борг із заробітної плати працівників становив 515090,00 грн. він включений в реєстр вимог кредиторів. Ухвалою суду від 19.02.2004 р. На цей час борг із зарплати сягає близько 600000 грн., хоча ухвалою Господарського суду Хмельницької області від

24.11.2004 р. (справа № 2/154-Б) затверджений графік погашення кредиторської заборгованості, який передбачає виплату заборгованої зарплати в грудні 2004 р. в січні 2005р.

Державна частка майна на підприємстві становить 87%. Велика частка майна за час попередніх двох «санацій» розпродана. Умови продажу й оцінки майна у працівників ВАТ «Завод «Нева» викликають великі сумніви щодо об'єктивності оцінки його вартості й умов продажу (виробничі площі продані «Насолоді», Червонюку О.К., ТОВ «Мікрон», фірмі «Елеваторопт», а також приміщення першого поверху адміністративно-складального корпусу (АСК) і т.д.).

Ця практика продовжується й зараз. ТОВ «Мікрон» продано 23 одиниці металлообробного обладнання на суму 94100 грн., хоча фактично його вартість становить близько 500 тис. грн. Навмисне збивається ціна продажу гальванічного корпусу № 3. Оформлюються сумнівні договори оренди (обладнання деревообробного цеху в кількості 10 одиниць віддано в оренду за 157 гривень орендної плати і вивезене за межі міста).

На ВАТ «Завод «Нева» грубо порушується трудове законодавство. Адміністрація готує масове звільнення працівників. Мінімальна заробітна плата окремим категоріям працівників становить 165 грн.

Просимо вашого втручання з метою

захисту прав працівників та недопущення знищення заводу «Нева».

34 підписи.
Від редакції ВМ

Ми щиро раді, що є люди, які не закривають очі на грабіж, а борються за своє, і підтримуємо їх у цій боротьбі. Раді й за газету «Подільський кур'єр», що публікує в інтересах малозахищених. Але хочемо звернути увагу читача особливо на те, коли ще була оця заборгованість у півмільйона — минулому року. Згадайте приїзди Кучми і Януковича перед виборами і те, що говорили нам тоді про відсутність боргів по зарплаті. Згадайте, хто відповідальним за цей безлад у промисловості Хмельщини був чи не нинішній губернатор Гладуняк Іван Васильович.

Під час виборної президентської кампанії 2004 року ми уже писали про активну участь у цьому процесі на боці В.Януковича ряду посадових осіб Хмельницької АЕС. Відповідно відразу після виборів на станції працювала комісія з розгляду скарг і звернень за фактами порушень виборчого законодавства, створена ДП НАЕК «Енергоатом». Вона вивчала подання прокурора м. Нетішина В.Гончарука від 25.02.05 № 2005, колективне звернення працівників ВП СМЧ № 4 від 21.01.05 № 89 та заяви керівника штабу «НУ» у Нетішині Ю.О.Самолука від 10.03.05 р.

Комісія встановила, що у ВП «ХАЕС» у період між першим і другим турами виборів Президента України посадові особи та інші працівники ДП НАЕК «Енергоатом», а саме: віце-президент із соціальних та загальних питань С.В.Рябцев, колишній гендиректор ВП «ХАЕОБ.В.Кім.заступникгендиректора з кадрів та соціального розвитку ВП «ХАЕС» Л.Д.Третьякова, начальник відділу лікувально-профілактичної роботи департаменту управління спеціалізованими медсанчастинами Л.В.Гайова та начальник соціально-психологічного відділу УТЦ ВП «Запорізька АЕС» Н.С.Бакшеева в робочий час неодноразово проводили збори колективів ВП «ХАЕС» та СМСЧ-4, де проводили агітацію за кандидата у Президенти України В.Януковича, використовуючи адміністративні повноваження, що порушило конституційні права громадян вільно обирати до органів державної влади і призвело до напруження і нестабільного морально-психологічного клімату і колективах ВП «ХАЕС» та СМСЧ-4.

Також перевірка встановила, що надання 22-25.11.04 р. за розпорядженням В.В.Кіма, на той час гендиректора ХАЕС, автобуса ВП «ХАЕС» для перевезення «офіційних спостерігачів» з Харцизька Донецької області (так у документі, а насправді це була команда, яка їздила по Рівненщині, окрім Нетішина, з метою вкинути додаткові бюлетені за В.Януковича в урни виборчих дільниць, маючи по кілька фальшивих відкріплень — ред.)

ПРЕЗИДЕНТ ДП НАЕК „ЕНЕРГОАТОМ” ЗНИМАЄ „ДАХИ” ІЗ „НЕВДАХ”

до Нетішина було проведено відділом соціального розвитку ВП «ХАЕС» без належного документального оформлення. Також встановлено, що за надану автопослугу на адресу Нетішинського міського осередку Партії регіонів був виставлений рахунок від 23.02.05 р. за № 9 на суму 25662 грн. 43 коп., який на момент проведення перевірки не був сплачений. Замітьте, шановні читачі, рахунок був виставлений у кінці лютого ц.р., а сам факт мав місце в листопаді 2004 р. під час другого туру виборів. Виставили рахунок коли, як кажуть, клонув у зад смажений півень. Переміг би В.Янукович, ніхто ніякого рахунку й не виставляв би. Та й виставили рахунок уже тоді, коли міський осередок Партії регіонів розлетівся після виборів (на цей час осередок «ПР» у Нетішині саморозпустився і де-факто не існує, то хто ж ці гроші сплатить? — ред.).

Одночасно комісією частково підтверджено факт трансляції телестудією ВП «ХАЕС», яку оплатила станція, відеоматеріалів, що мали агітаційний характер і були спрямовані проти кандидата В.Ющенка (наявність заставки про події 24.10.04 біля ЦВК, невідповідність тривалості програм тощо). За свідченнями працівників телестудії ВП «ХАЕС», відеоматеріали доставлялися на телестудію начальником відділу роботи із засобами масової інформації дирекції ДП НАЕК «Енергоатом» І.В.Заєць та начальником відділу роботи з громадськістю та ЗМІ ВП «ХАЕС» Т.С.Лиситчук. Це свідчить про порушення ч. 4 ст. 58 Закону України «Про вибори Президента України», якою передбачено здійснення передвиборної агітації лише за рахунок коштів виборчих фондів кандидатів.

Комісія виявила й інші порушення в роботі з персоналом. Так, В.В.Кімом

19.10.04.р., незважаючи на перевищення планової чисельності персоналу, вводиться посада кореспондента І категорії відділу зовнішніх зв'язків та інформації. На цю посаду приймається Т.С.Лиситчук, яка не має відповідної освіти й досвіду роботи. У подальшому, наказом ВП «ХАЕС» від 13.11.04 № 1013 вона, всупереч рішення конкурсної комісії станції, переводиться на посаду начальника відділу по роботі з громадськістю і ЗМІ, хоча на той час була тимчасово звільнена від основної роботи з 13.09.04 р. на період організації та проведення виборів Президента України як заступника голови ТВК територіального виборчого округу № 195. Одночасно працівнику ВП «ХАЕС», члену Українсько-народної партії Р.Я.Пуцику, незважаючи на заяву та надання ним необхідних документів, адміністрацією станції не було надане тимчасове звільнення від основної роботи для виконання обов'язків голови дільничної виборчої комісії № 11, чим порушено вимоги ч. 4 ст. 29 Закону України «Про вибори Президента України». Також Р.Я.Пуцику не була надана щорічна відпустка відповідно до затвердженого графіку персоналу ВТС на 2004 рік, що порушує ст. 2, 6, 10 Закону України «Про відпустки». Аджє, на відміну від Лиситчук, Роман Ярославович ішов у комісію від блоку «НУ».

Також наказом ВП «ХАЕС» від 29.10.04 р. № 1610 начальника електроцеху О.Р.-Куртяка було безпідставно відсторонено від виконання посадових обов'язків, чим порушено ст. 46 КЗпП України. А відсторонив Кім Куртяка лише за те, що останній відмовився публічно виступити по місцевому телебаченню на підтримку В.Януковича.

Виходячи з вищесказаного, за ті та інші справи Президент ДП НАЕК «Енергоатом» Ю.О.Недашковський своїм наказом № 320 від 25 квітня ц.р. вищевказаним посадовим

особам С.В.Рябцеву, В.В.Кіму, який на той час виконував обов'язки віце-президента НАЕК з питань капітального будівництва, Л.Д.Третьяковій і Н.С.Бакшеевій оголосив догани. Гендиректору ВП «ХАЕС» М.С.Панащенку наказано розглянути питання щодо відповідності займаним посадам заступника гендиректора з кадрів та соціального розвитку ВП «ХАЕС» ЛДТретьякової та начальника відділу роботи з громадськістю і ЗМІ Т.С.Лиситчук. Також йому необхідно вжити дійових заходів щодо стягнення дебіторської заборгованості з Нетішинського міського осередку Партії регіонів у розмірі 25662 грн. 43 коп., якого, наголошу ще раз, де-факто не існує.

Микола Марушкевич.

Від редакції.

У цій публікації описується грабіж народу, як фінансовий так найперше психічно-моральний. У місті Нетішин, де дії відбулися, є прокуратура є й суд. Але чи то комісія забула звернутися до цих органів, які повинні захистити нас від грабіжників, повернути награване, понести відповідне злочину покарання і заплатити завдану виборцям моральну шкоду — чи Недашківський Ю.О. вже куплений винуватцями і не дав комісії звернутися до цих органів з матеріалами явних злочинів від Закону? Чи то вже й ті органи нам нічого не кажуть? Одним словом — “догана”. Малозахищені “доганяють” з цього, що нас виборців комісією і наказом президента НАЕК “Енергоатом” №320 від 25 квітня надурено. І, що доки НАЕК-ом правитиме пан Недашківський, пограбування народу й відібрання у виборця права свободи вибору не припиняться, будуть нові технології. Слід зауважити, що цей наказ вартий уваги ОДА і втручання, бо це вибори і вони стосуються не лише ХАЕС. Але пан Гладуняк з паном Недашківським очевидно заодно. Таким чином невдахи сьогодні виборці. Ці ж, хто робив злочин в купі з тим, хто їх приховує від покарання, насміялися над виборцями — над народом.

ЯКБИ ТО ТОЙ РОЗУМ...

Фейлетон: упізнай себе

Не випадково, мабуть, появився анекдот про те, як Бог питав у представників різних національностей, що кому дати. Українець йому сказав, що хоче пару волів, коней та гарну садибу, росіянин — ящик горілки, а єврей відповів, що йому нічого не потрібно, тільки той розум, що в мужика потім. У колишнього директора міського муніципального духового оркестру Крадійчука Миколи Васильовича саме потім і появилася думка: „от би зараз почати все спочатку, тільки з сьогоднішнім розумом”. І нав'язав Миколі Васильовичу оцю думку суд, коли розглядав кримінальну справу про розкрадання протягом двох років тим же Крадійчуком державних грошей. А тоді, два роки назад, він і гадки не мав, що прийдеться колись стати перед ясні очі суду, все що взяв (чи то пак вкрав), повертати до копійки, сплативши послуги адвокату та відшкодувавши судові витрати. Адвокат Ляпкін-Тяпкін (за Готель — ред.), який захищав Крадійчука в суді, вміє свою працю цінувати та клієнтські кишені вивертати! До цього всього ще й допоміг одержати три роки позбавлення волі. То ж в потрійному розмірі обійшлося Миколі Васильовичу те дворічне протягання рук до державної кишені, та ще й пляму судимості поклав на себе. А скільки понервував сам, пережила сім'я, за час судової тяганини його по судах, та й сорому від людей не заховався.

І не знайшлося тоді, два роки назад, нікого, щоб під бік штовхнув та нагадав біблійну заповідь — не кради! Ет... якби ж то все почати з того дня по-новому...

А того безрезного дня дворічної давності все здалося таким простим і привабливим, що аж долоні засвербіли. Прийшов до нього швагро Петро ввечері, приніс пляшку. Жінка поставила на стіл сяку таку закуску, та й сіли разом вечеряти. Після другої Петро повів мову:

Миколо Васильовичу, в твоїй фірмі ти сам розпоряджаєшся як директор, чи тобою керують з мері?

Я, Петре, сам собі господар! Так би мовити, очолюю окреме підприємство, але фінансує мене мерія. А вже кадрові, організація роботи - моя справа. Тож і печатку і штамп маю свої, сам пишу накази гонорово відповів родичеві Крадійчуку.

О!., - підняв вгору вказівного пальця Петро, - тут - то я і надіюсь, що ти, як родич, допоможеш мені.

Чим? - Насторожив свою увагу Микола Васильович

Розумієш, я вже півроку, як не працюю і стою на біржі. Через тиждень з сусідом Андрієм їдемо до Москви

на шабашку. А там же трудової мені ніхто не відмітить. То ти напиши мені в книжці, що я ніби працюю в тебе музикантом. Мені головне щоб стаж ішов. Крадійчук задумався, щось собі метикуючи.

Миколо, хто там колись буде перевіряти, робив він в тебе чи ні?! Що тобі стоїть зробити той запис, щоб Петру стаж не пропадав? - втручалася в розмову жінка.

Гаразд, помовч. Не твого розуму справа. Давай, Петре, вип'ємо, а потім щось вирішимо.

Коли через годину проводжав родича, вже на вулиці сказав:

Так. Я тебе оформлю. Напишу наказ і відмітку в трудовій зроблю. Принось її мені вранці на роботу. Та в нотаріуса завір доручення, щоб я міг за тебе одержувати гроші. Я ж теж щось хочу з цього мати. Лади?

Ідуть!

Потисли руки і розійшлися

Десь о десятій наступного дня Петро з трудовою книжкою і дорученням на Крадійчука був уже в його кабінеті. Микола Васильович зразу ж зробив записи в трудовій про зачислення Петра музикантом духового оркестру та про звільнення за власним бажанням, тільки не проставив дати про звільнення. Пришпандьорив печатки, розписався і віддав її Петрові.

Наказ напишу пізніше. Коли тобі буде треба, дату про звільнення постави сам. А зараз дуй в магазин.

Після того, як тут таки в кабінеті розпили пляшку, сказав:

якщо сусіду Андрієві треба, нехай приходить, зроблю і йому.

Того ж дня була оформлена і Андрієва трудова книжка, який також вручив Крадійчуку доручення на одержання і за нього зарплати, розпито ще дві пляшки “Немирівської”, і всі троє залишилися задоволені зробленим.

Другого дня Микола Васильович написав наказ, копію з якого відніс в бухгалтерію міської ради, чим узаконив одержання на протязі двох років заробітної плати Петра та Андрія, поки ті будували котеджі в Підмосков'ї одержану за них зарплату клав в свою кишеню.

І так гарно все йшло, аж поки міліція не зайнялась справами духового оркестру, та не виявила такої вдалої „операції”. Закінчилось все судом.

Не допомогла і „Криша” міського голови П.П.Шулерщука: вилетів Крадійчук з державної служби і став, як Петро, безробітним. Та не просто безробітним, а судимим безробітним. Добре хоч

МЕМОРАНДУМ — ДО ПІДПРИЄМЦІВ ПЕРЕДОМ, ЧИ ЗАДОМ?

продовження, початок на 1 стор.

ня, шість — за, два — проти, бо 5 працівників виконкому і лише 2 підприємці. По-перше арифметика не збігається, на базарі підприємці рахують значно краще. Але важливіше те, що ж знову таки, якщо взялися захищати інтереси підприємців і бачите несправедливим ставлення комітету, від якого залежить доля підприємців, так знайдіть Закон і у законним порядку вирішіть цю проблему. Я не у Вашу організацію підприємців втручаюся. Ради Бога, ні. Аджє скільки підприємців шукають варіанти вирішення своїх проблем? А Ви ж, і від їхнього імені говорили з трибуни і в рупор на базарі, кликали їх — не членів організації. Звичайно гуртом добре батька бити. От Вам й мало тих, що з Вами вже блудять нетрями правління радянськими методами.

Ви, або свідомо, або й ні, не знаю, — самі блудите у тих нетрях і підприємців туди ж. Хіба ж Вам не відомо, що влада вже не та, що вирішувала, як їй хочеться? А, що діє верховенство права? І, що комітет виконкому буде таким яким є, доти, доки хтось не доведе, що його створено не законно, не в інтересах міста, з порушенням порядку? — Минули ті часи, коли заплачеш перед першим секретарем і все. Ні, тепер і Панасюк М.В. і будь-який інший мер не вправі ламати рішення на свій розсуд. А є порядок утворення комі-

суд, зваживши на його селянське походження, на те, що згідно довідки в дитячому садочку сідав на горщик, а не ходив в ліжечко, що з жінкою гарно жив і не сварився, що в суді розкався та просльозився, замінив оті три роки цугундера на випробувальний іспитовий строк в півтора року та залишив на волі.

Так що тепер купив Микола Васильович Біблію і щовечора після денних пошуків роботи заучує з неї напам'ять заповіді, що можна робити, а про що і думати забудь, бо будеш покараний судом і осудом людським та Божим. А до директорства та на державну службу і на гарматний постріл не допустять з тим записом, що в його трудовій книжці про звільнення з роботи.

Як кажуть — вилетів в трубу. А був би тоді той розум, що сьогодні...

Ні! Ти, читачу, глибоко помиляєшся, якщо думаєш, що в трудовій книжці у Крадійчука згідно закону записано, що звільнений згідно рішення суду за статтями 20 та 12 Закону України „Про службу в органах місцевого самоврядування”.

Так, тут таки спрацювала ота „Криша”

тетів. Якщо ж він порушений — то, знову ж, є Закон для встановлення порядку. Контролює порядок народ. Принаймні повинен, отакими саме організаціями, подібно Вашій. Сьогодні, на людях виглядають войовничим, лише виступаючи на трибуні і з рупором на ринку не досить, треба діяти за Законом, притягнути тих з влади, хто не слухає підприємців, — до відповідальності. Не показний конфлікт, а законними діями і головне плідно. От тоді б підприємці відчували, що Ви до них лицем. Та й і влада (звичайно, та що шира) була б рада, якби Ви вирішили декілька конфліктів між нею і підприємцями, бо накопичилося їх чимало. Влада пробує варіанти, он уже двох призначала, щоб економічним розвитком керували, та не тримаються, бо не проста то справа гасити конфлікти, куди легше їх роздмухувати.

Якби Ви задумали, щось чисте творити, то певне не ховалися б з товариством за меморандум, а обговорювали його б з громадськістю в газетах, по телебаченню, і не гвалтували б владу прийняти „кота в мішку” для інших підприємців. Та ні ж — для усіх, бо ж і Ваші нічого не знали про меморандум.

**З місця події
Анатолій Войтко**

мера міста П.П. Шулерщука. І як він повідомляє депутатів „По закінченню відпустки згідно наказу Крадійчук звільнений з роботи за власним бажанням і йому видана трудова книжка”. Також стало відомо, що при звільненні йому проведені всі виплати. А чи це законно?

І тут в котрий раз хочеться запитати міського голову Панаса Петровича Шулерщука: до яких пір він буде порушувати закони України?

Де прокуратура?

**Володимир Клепацький
м. Славута**

Від редакції.

Відрадо, що Славута має патріотів міста, які ревно вболівають за державну кишенню. Шкода, що ще файлетони пишуть, а не ріжуть правду в очі.

А це ще раз говорить про те, що Славута має не демократичну владу, якій Закон — дишло. Проте, дякуючи патріотам Славутчини, їй (владі) на цей раз не туди вийшло.

(За русизм в тексті і “жаргон” вибачаємось — автор наблизив до оригіналу.)

Юридична консультація

ЧАС ОБ'ЄДНУВАТИСЯ

Які переваги надає мешканцям багатоквартирного будинку створення об'єднання власників квартир?

слід відзначити можливість розпоряджатися спільним майном власників квартир.

Згідно зі ст. 19 Закону спільне майно власників квартир складається з неподільного та загального майна. Неподільне майно перебуває в їх спільній сумісній власності і не підлягає відчуженню, загальне майно — у спільній частковій власності. Об'єкти права спільної власності на майно можуть бути передані в користування фізичній або юридичній особі або групі осіб у разі, якщо це не пов'язано з порушенням прав і інтересів співвласників неподільного та загального майна, які охороняються законом.

Статтею 26 Закону визначено, що власник приміщення у багатоквартирному будинку, в якому створене об'єднання, може здати його в оренду для проживання фізичній особі або для здійснення господарської, підприємницької та іншої не забороненої законом діяльності фізичній або юридичній особі, якщо така діяльність не суперечить встановленим нормам використання приміщень у жилих будинках та не завдає шкоди інтересам власників (користувачів) і навколишньому середовищу. За необхідності може бути здійснене переведення приміщення у нежиле на термін дії договору оренди або постійно у порядку, встановленому законодавством.

Передача в оренду жилого чи нежилого приміщення для ведення господарської,

підприємницької та іншої діяльності не допускається, якщо це буде суперечити інтересам або обмежувати права інших власників або користувачів приміщень.

Таким чином, мешканці будинку, в якому створене об'єднання співвласників, отримують змогу вирішувати питання розташування у будинку офісних приміщень та інших приміщень господарського призначення (магазинів, косметичних салонів, перукарень, майстерень тощо), оскільки без дозволу об'єднання співвласників багатоквартирного будинку їх розміщення неможливе.

Прибудинкова територія — територія навколо багатоквартирного будинку, визначена актом на право власності чи користування земельною ділянкою і призначена для обслуговування багатоквартирного будинку — відповідно до ч. 1 та 2 ст. 42 Земельного кодексу України надається в постійне користування організації, що здійснює управління цим будинком, тобто об'єднанню співвласників. У разі приватизації громадянами багатоквартирного жилого будинку відповідна земельна ділянка може передаватися безоплатно у власність або надаватися у користування об'єднанню власників. Згідно з Положенням про порядок встановлення та закріплення меж прибудинкових територій існуючого житлового

фонду та надання їх у спільне користування або спільну сумісну власність земельних ділянок для спорудження житлових будинків, затвердженим наказом Держкомзему, Держкоммістобудування, Держжитлокомунгоспу та Фонду державного майна України від 05.04.96 р. № 31 / 30 / 53 / 396 прибудинкова територія встановлюється за проектом поділу території мікрорайону (кварталу) та проектом забудови і включає: територію під жилим будинком; проїзди та тротуари; озеленені території; ігрові майданчики для дітей; майданчики для відпочинку дорослих; майданчики для занять фізкультурою; майданчики для парковки автомобілів; майданчики для господарських цілей; майданчики для виховання собак; інші території, пов'язані з утриманням та експлуатацією будинків та інших пов'язаних з ними об'єктів.

Межі території встановлюються за проектом відведення ділянки відповідно до проектно-технічної документації. У складі прибудинкової території визначаються об'єкти, що використовуються сторонніми користувачами із встановленими правилами експлуатації та користування (спільні проїзди, наскрізні проходи у будівлях тощо), їх межі. Таким чином, до компетенції об'єднання співвласників віднесено також і вирішення питань благоустрою прибудинкової території та режим користування нею сторонніх користувачів.

**матеріали підготував
Олександр Добровольський**

ПРОТИСТОЯТИ БЕЗПРАВ'Ю І БЕЗЗАКОННЮ

Прес-реліз проекту „Здійснення і захист прав,

Громадська організація „З'єднання борців „За справедливість” з 20 травня 2005 року здійснює проект „Здійснення і захист прав, свобод та законних інтересів малозахищених”. Проект здійснюється за підтримки Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання” в рамках програми „Загальні цілі”.

Мета проекту: здійснити і захистити права, свободи та законні інтереси малозахищених, які звернулися в ЗБЗС і в газету ЗБЗС „Вісник малозахищених” (далі ВМ), викликати в них інтерес і навіть потребу діяти спільно — протистояти безправ'ю і беззаконню.

Завданням проекту є:

1. Моніторинг проблеми: безправ'я малозахищених, які вже від нього безвинно потерпіли. Використовування технічного фіксування подій в тому числі і судових засідань для люстрації доказів правоти малозахищених.

2. Надання, відповідно зверненням, юридичних послуг малозахищеним: безкоштовно (неплатоспроможним) та за цінами нижчими за звичайні, визначеними радою ЗБЗС і під контролем ради ЗБЗС;

3. Видання і розповсюдження безкоштовно (бажаючим але неспроможними передплатити) серед малозахищених газети „ВМ” з правдивою інформацією, викривальними і право просвітницькими матеріалами, спроможними викликати потребу в спільних практичних акціях (СПА). Пропаганда в публікаціях газети СПА, як результативного методу захисту і задоволення прав, свобод і законних інтересів малозахищених. Сприяти (при потребі й очолити) малозахищеним організуватися на акції спільної дії.

ОЧІКУВАННІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ

Усі бажаючи (в першу чергу переслідуювані) малозахищені: будуть проінформовані про можливість (в умовах утиску адміністратором чи мафією) реалізації і захисту прав, свобод і законних інтересів, і всі бажаючи матимуть можливість отримати консультацію

в НГО, якій вони довіряють; переконаються, що будуть почутими владою і громадськістю; малозахищені, відібрані для досудового і судового представництва моніторингом безправ'я, як найбільш утисковані адміністратором і мафією для захисту чи допомоги у реалізації їхніх прав, свобод і законних інтересів, отримають надійного (підконтрольного раді ЗБЗС) представника для реалізації і захисту їхніх прав свобод та законних інтересів по нагальних для них проблемах; викриваючи чиновника у злочині (у нелюдському поводженні з особою, з використанням службового становища) малозахищені використають право на правосуддя; малозахищені читачі газети „ВМ” отримають можливість: консультації юриста з найактуальніших питань (відібраних за результатами моніторингу безправ'я і, як відповіді на запитання дописувачів); розмістити викривальний матеріал факту їхнього утиску чи переслідування чи просто нехтування їхніми правами, свободами і правом отримувати належне забезпечення державою їхніх законних інтересів; закликати громадськість протидіяти державному рекету, переслідуванню; отримати правдиву інформацію і коментар про актуальні події в місцевості де живуть і в країні; спілкуватися з актуальними проблем, домовлятися про спільні дії, звертатися через газету до влади, гуртуватися за проблемами, і сприяння у створенні НГО; оголосити і отримати сприяння в організації акції протесту. **Чиновникам**, які мають вплив на правосуддя і чинять беззаконня не вдасться приховати їхні злочинні свавільні дії. Вчинки не менш, як трьох чиновників буде покарано.

Моніторинг безправ'я дасть можливість відібрати для здійснення представництва і віддати гласності найбільш гучні справи; досудове і судове представництво і гласність протиправної чи злочинної діяльності і бездіяльності чиновника забезпечить фаховий захист прав свобод та законних інтересів і **малозахищених стануть захищеними перед адміністратором мафією та від державного рекету в регіоні дії проекту**; публікація у ВМ матеріалів висвітлюючи факти нелюдського поводження чиновника-злочинця у стосунках (справах) з малозахищеними, практична правова просвіта та перемога у справі з чиновником — весь цей комплекс, як показує наш досвід, **приведе малозахищеного до розуміння того, що чиновника — злочинця перемогти не важко, якщо діяти організовано і публічно, і в результаті — дає інформацію суспільству, на яку воно відреагує спільними практичними діями — акціями протестів, непокори, збором підписів тощо**. Малозахищені, регіону дії проекту, повірять в можливість: вільно публікуватися, бути почутими владою і суспільством; реалізації і захисту їхніх прав, свобод та законних інтересів і прагнути спільної дії, активно реалізовувати і захищати їхні знехтувані права, свободи та законні інтереси.

свобод та законних інтересів малозахищених”

Чиновникам-злочинцям, традиційна беззахисність малозахищених перед адміністратором і мафією, повернеться викриттям обману, крахом кар'єри. Вони зрозуміють, що права, свободи і законні інтереси малозахищених під особливою увагою громадськості і не можуть бути знехтувані.

Перспективи розвитку ЗБЗС діяльності у напрямку проекту після завершення гранту

Ми розробили власний відповідний чинному законодавству спосіб самофінансування від статутної діяльності і він з місяця в місяць, децю збільшує надходження. Вони ще мізерні, але одного фахівця ми вже можемо фінансувати самостійно. Нами розроблені два проекти для інвестування нашої діяльності, відгу-

ки не погані, працюємо над вдосконаленням проектів. Після зміни Президента України ставлення місцевих меценатів покращилася, ми зуміли сім місяців прожити без грантів. На проекти розвитку діяльності: правозахисту і видавництва газети, шукатимемо інвестора, бажано зовнішнього щоб не ввійти в залежність. Для діяльності в регіоні, де ми уже діємо, нам невеликих доплат вистачить щоб ми самі розвивалися, але ми хочемо якомога швидше поширити діяльність ЗБЗС бо цього прагнуть малозахищені і сприяють обставини в Україні.

Як організація планує ділитися здобутим досвідом з іншими організаціями та ЗМІ

Ми володіємо доступом до мережі Інтернет, маємо зв'язки із інформаційними центрами і НДО, що пропонують нам користуватися веб-сайтом, плануємо мати свій веб-сайт. З нами співпрацюють біля десяти недержавних громадських організацій: молодіжні Острога, ветеранські Острога й Славути, підприємців і громадсько-політичних сил Славути, депетатські Славути, окремі службовці, тощо.

Увага! З приводу початку дії проекту 15 липня 2005 року в приміщенні редакції газети ВМ (Набережна, 7, м. Нетішин, вхід від кафе „Велас”) відбудеться об 11-й годині прес-конференція. Запрошуються усі ЗМІ. Керівник проекту Олександр Добровольський

БУВАЄ БДЖОЛА МЕНШОЮ ЗА МУХУ, ТА ПЕС ЇЇ НЕ З'ІСТЬ

Більш як два з половиною роки, за позовом Івана Васильовича Гладуняка, ГО „З'єднання борців „За справедливість” не могла користуватися власним рахунком в ощадбанку. Хоч там було лише 700 гривень, але й ті в

угоду Івану Гладуняку не дозволили забрати навіть на зарплату. Проте, є Бог на світі, і в 2005 році Нетішинський міський суд був змушений визнати, що нема підстав забороняти користуватися рахунком.

Посміємось з себе щоб з нас не сміялися

Молода мама хоче купити дитині забавку й запитує продавця:
— Оця не заскладна для дитини?
— Ні, що ви. Це спеціально щоб привчити до сучасного життя, скільки не складай нічого не вийде.

Двоє “крутих” зайшли в готель периферійного міста, тай запитують:

ють:

— Скільки коштує кімната в цьому свинарнику?

І почули у відповідь:

— Для одної свині — 30 гривень, для двох — 60.

Керівник повернувшись ввечері додому з відрядження, але вже був на роботі і злий як собака

— Жінка запитує: що щось на роботі?
— Так, той на кому я злість згняв, сьогодні не вийшов на роботу.

(Розмова на базарі)
Чому медицина корумпована?
Можливості медицини безмежні, а пацієнта обмежені.

Філософ алкоголіку колезі:
— усе сходиться.

Колега:

— що?

— між горлом і ногами є прямий зв'язок!

— цікаво?

— просто: ноги замочив — горло болить, горло замочив — ноги заплітаються

“Вісник Малозахищених”
Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Газета виходить двічі на місяць
Розповсюдження газети безкоштовне, для передплатників за пільговою ціною.
Передплатний індекс **08697**.
Ціна 5,04 грн. на півроку
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки.
Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
Листування з читачами - тільки на сторінках газети.
У разі передруків посилення на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Адреса редакції:
вул. Набережна, 7, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua
Банківські реквізити:
р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код ЗКПО 22764531
Газета друкується у
ВАТ “Рівненська друкарня”
вул. Київська, 10, м. Рівне, 33027
e-mail: druk@rivne.com
Тираж за замовленням. Зам. №173